

Постукає холод, а ти не готовий

Віталій Круглов

Постукає холод, а ти не готовий вікно
теплом затуляти.

І в хаті, крім спогадів — свічка —
червона ріка, і повітря густе, як вино,
предмети про тіні від тіла свідомо не свідчать.

І ліки не знайдеш важким коливанням світил.

В світлиці хористи вустами вигадують ноти.

А мед, наче час, і неспіху цівка звідтіль,
де нас вже не буде, спускається в крадене "потім".

Побачимось, знаю.

І чарочка третя — як подив.

І більше терпіння, й не терпко словами ставати.

А свічка мовчала, бо холод жорстоко заходив,
де я у пальті у рябому такому на ваті...